

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Willy Kempter KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-2/06) ⁽¹⁾

(Wywóz bydła — Refundacje wywozowe — Ostateczna decyzja administracyjna — Wykładnia wyroku Trybunału — Skuteczność wyroku wydanego w trybie prejudycjalnym po dacie decyzji — Ponowne rozpatrzenie i wzruszenie — Ograniczenia czasowe — Zasada pewności prawa — Zasada współ-

(2008/C 79/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Willy Kempter KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 10 WE w świetle wyroku Trybunału z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie C-453/00 Kühne & Heitz — Ponowne rozpatrzenie i rektyfikacja przez organ administracyjny ostatecznej decyzji w celu uwzględnienia wykładni znajdującego zastosowanie przepisu wspólnotowego, przyjętej w międzyczasie wyrokiem Trybunału, w sytuacji gdy adresat tej decyzji nie powołał się na naruszenie tego przepisu w skardze wszczynającej postępowanie sądowe, a żądanie ponownego rozpatrzenia sprawy wniósł dopiero po 19 miesiącach od ogłoszenia tego wyroku

Sentencja

- 1) W kontekście postępowania przed organem administracyjnym, zmierzającego do ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną, która stała się ostateczna na mocy wyroku sądowego wydanego w ostatniej instancji, opartego na błędnej, w świetle późniejszego wyroku Trybunału, wykładni prawa wspólnotowego, prawo wspólnotowe nie wymaga, by skarżący w postępowaniu głównym powołał się na prawo wspólnotowe w ramach środka prawnego przewidzianego w systemie prawa krajowego, który wniósł przeciw spornej decyzji.
- 2) Prawo wspólnotowe nie przewiduje żadnych ograniczeń czasowych w zakresie złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną, która stała się ostateczna. Państwa członkowskie mają jednak możliwość określenia rozsądnych

terminów na wniesienie środka prawnego, przy zachowaniu wspólnotowych zasad skuteczności i równoważności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État, Francja) — Centre d'exportation du livre français (CELF), Ministre de la culture et de la communication przeciwko Société internationale de diffusion et d'édition

(Sprawa C-199/06) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 WE — Sądy krajowe — Odzyskanie pomocy bezprawnie wprowadzonej w życie — Pomoc uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem)

(2008/C 79/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centre d'exportation du livre français (CELF), Ministre de la culture et de la communication

Strona pozwana: Société internationale de diffusion et d'édition

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Wykładnia art. 88 traktatu WE — Możliwość rezygnacji przez państwo członkowskie z odzyskania bezprawnie wypłaconej pomocy, którą Komisja Europejska, do której zwróciły się w tej sprawie osoby trzecie, uznała za zgodną ze wspólnym rynkiem

Sentencja

- 1) Art. 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy nie ma obowiązku nakazać odzyskania pomocy wprowadzonej w życie z naruszeniem tego postanowienia, jeżeli Komisja wydała końcową decyzję stwierdzającą zgodność tej pomocy ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 WE. Na podstawie prawa wspólnotowego sąd krajowy ma jednak obowiązek nakazać beneficjentowi pomocy zapłatę odsetek za okres, w jakim utrzymywała się sytuacja bezprawności. Sąd krajowy na podstawie prawa krajowego może w danym przypadku nakazać ponadto zwrot bezprawnie przyznanej pomocy, bez uszczerbku dla prawa państwa członkowskiego do późniejszego ponownego wprowadzenia jej w życie. Sąd krajowy może również stanąć przed koniecznością rozstrzygnięcia w przedmiocie odszkodowania za szkodę poniesioną wskutek bezprawnego charakteru pomocy.

2) W takiej sytuacji procesowej jak ta zaistniała przed sądem krajowym, wynikający z art. 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE obowiązek usunięcia skutków bezprawności pomocy obejmuje również, w celu obliczenia kwot należnych od beneficjenta, i z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności, okres między wydaniem decyzji Komisji stwierdzającej zgodność tej pomocy ze wspólnym rynkiem i stwierdzeniem nieważności tej decyzji przez sąd wspólnotowy.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Koblenz — Niemcy) — Dynamic Medien Vertriebs GmbH przeciwko Avides Media AG

(Sprawa C-244/06) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Artykuł 28 WE — Środki o skutku równoważnym — Dyrektywa 2000/31/WE — Przepisy krajowe zakazujące sprzedaży wysyłkowej nośników obrazu nie poddanych kontroli i klasyfikacji dla celów ochrony małoletnich przez właściwy organ i nie zawierających wskazania tego organu co do wieku, od którego są dozwolone — Nośniki obrazu przywożone z innego państwa członkowskiego, które zostały skontrolowane i sklasyfikowane przez właściwy organ tego państwa i na których wskazano ograniczenie wieku — Względy uzasadniające — Ochrona dzieci — Zasada proporcjonalności)

(2008/C 79/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Koblenz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dynamic Medien Vertriebs GmbH

Strona pozwana: Avides Media AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Koblenz — Wykładnia art. 28 i 30 WE oraz przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31 WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178, str. 1) — Przepisy krajowe z zakresu ochrony

małoletnich zakazujące sprzedaży wysyłkowej nośników obrazu niezawierających oznakowania, które wskazywałyoby na ich dopuszczenie dla małoletnich przez właściwy organ państwa członkowskiego — Nośniki obrazu przywożone z innego państwa członkowskiego, które zostały dopuszczone dla małoletnich z określonej grupy wiekowej przez właściwy organ tego państwa członkowskiego — Zasada proporcjonalności

Sentencja

Artykuł 28 WE nie sprzeciwia się regulacji krajowej, takiej jak regulacja rozpatrywana przed sądem krajowym, ustanawiającej zakaz sprzedaży lub przekazywania drogą wysyłkową nośników obrazu, które nie zostały poddane kontroli i klasyfikacji dla celów ochrony małoletnich przez najwyższy organ kraju związkowego lub przez krajową organizację dobrowolnej kontroli wewnętrznej i które nie zawierają wskazania tego organu lub tej organizacji co do wieku, od którego są dozwolone, chyba że zostanie stwierdzone, że procedura kontroli, klasyfikacji i oznaczania nośników obrazu ustanowiona przez tę regulację nie jest łatwo dostępna, nie może być zakończona w rozsądnym terminie lub brak jest możliwości zaskarżenia decyzji odmownej na drodze sądowej.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-274/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 WE — Uregulowanie krajowe ograniczające prawo głosu akcjonariuszy w przedsiębiorstwach sektora energetycznego — Ograniczenie mające zastosowanie do podmiotów publicznych)

(2008/C 79/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 WE — Uregulowanie krajowe ograniczające w niektórych przypadkach prawo głosu w przedsiębiorstwach sektora energetycznego